

ฉบับพิเศษ หน้า ๘
เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ. ๒๕๑๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๑

เป็นปีที่ ๒๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๑๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖

(๒) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖

(๓) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๒

(๔) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๘๕

(๕) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๗ และ

(๖) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๔

มาตรา ๔ ให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ เป็นมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ และคงมีสภาพเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมในสำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และทะนุบำรุงวัฒนธรรม

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) คณะ

(๓) บัณฑิตวิทยาลัย

และอาจให้มีสถาบันเพื่อการวิจัยและสำนักเพื่อส่งเสริมวิชาการเป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองและแผนก

คณะ และบัณฑิตวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นภาควิชาและสำนักงานเลขานุการ

สำนักงานเลขานุการอาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนก

มาตรา ๘ การแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๘ ให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยจะรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงนั้น ๆ ได้

การรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการ
ชั้นสูง ซึ่งเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน
มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของ
มหาวิทยาลัย

(๒) ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวง
การคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย จะต้องจัด
การเพื่อประโยชน์และตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย จะต้องจัดการตาม
เงื่อนไข ข้อบังคับ และวัตถุประสงค์ซึ่งผู้ให้กำหนดไว้

หมวด ๒

การดำเนินงาน

มาตรา ๑๓ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยนายก
รัฐมนตรีเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย เลขาธิการสภาการศึกษา

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

แห่งชาติ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน และผู้อำนวยการสำนักในมหาวิทยาลัย ถ้ามี เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนและไม่เกินเก้าคน

ให้รองอธิการบดีเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ในกรณีมีรองอธิการบดีหลายคน ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๔ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่ได้อีกก็ได้

มาตรา ๑๕ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) จัดวางระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาหลักสูตรวิชาเพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบของสภาการศึกษาแห่งชาติ
- (๓) จัดหาวิธีการอันจะยังการศึกษาอบรมและการวิจัยของมหาวิทยาลัยให้เจริญยิ่งขึ้น

(๔) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๕) เสนอการจัดตั้ง ยุบรวมและเลิกคณะ บัณฑิต วิทยาลัย สถาบัน สำนักและภาควิชา

(๖) พิจารณาการรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบัน วิชาการชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย

(๗) พิจารณาการแต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี รอง อธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการ สำนัก หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๘) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของ มหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๖ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้เรียกประชุม สภามหาวิทยาลัย

ถ้ากรรมการสภามหาวิทยาลัยตั้งแต่สามคนขึ้นไปร้องขอให้ สภามหาวิทยาลัยประชุมเพื่อกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด ก็ให้ นายกสภามหาวิทยาลัยเรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย

ในการประชุม ต้องมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาประชุม
อย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์
ประชุม

ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณี
นายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจมาประชุมได้ ถ้าได้มอบหมายให้
บุคคลใดเป็นประธานในที่ประชุม ให้บุคคลนั้นมีอำนาจและ
หน้าที่เช่นเดียวกับนายกสภามหาวิทยาลัยในการประชุมนั้น

แต่ถ้าไม่ได้มอบหมายก็ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสภา
มหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๗ การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก ถ้ามี
คะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก
เสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๘ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับ
ผิดชอบในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย จะมีรองอธิการบดี
คนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดย
คำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย และให้ดำรงตำแหน่งสองปี
แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่ก็ทำได้

มาตรา ๑๙ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) ได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลงหรืออธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีไม่ได้มอบหมายให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยกำหนดกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่งคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชาให้ถือว่า
อธิการบดีเป็นอธิบดีและรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี ทั้งนี้ ตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายอื่น ๆ

มาตรา ๒๒ ในขณะหนึ่ง ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับ
บัญชารับผิดชอบในงานของคณะ จะมีรองคณบดีคนหนึ่งทำ
หน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

คณบดีนั้น สภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งจากคณาจารย์
หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว
และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้

ถ้ามีการแบ่งภาควิชาให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับ
บัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย
คณบดีเป็นประธานกรรมการ และหัวหน้าภาควิชาในขณะนั้น
เป็นกรรมการ ถ้าในคณะไม่มีการแบ่งภาควิชาหรือมีไม่ถึงสี่
ภาควิชา ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณาจารย์ในขณะเป็น
กรรมการหรือเป็นกรรมการเพิ่มเติมให้ได้จำนวนสี่คน

ให้คณะกรรมการประจำคณะแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขานุ-
การ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี
แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้

มาตรา ๒๔ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่
ดังนี้

(๑) วางระเบียบของคณะด้วยความเห็นชอบของสภา
มหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร
เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณบดี

มาตรา ๒๕ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้
บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของบัณฑิตวิทยาลัย จะมีรอง
คณบดีคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

คณบดีนั้น สภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งจากคณาจารย์
หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว
และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้

ถ้ามีการแบ่งภาควิชาก็ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับ
บัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่ง สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในบัณฑิตวิทยาลัยนั้นมี จำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่ง เป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่ง สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยมีอำนาจ และหน้าที่ดังนี้

(๑) วางระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัยด้วยความเห็นชอบ ของสภามหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับผิดชอบให้ความเห็นแก่คณบดี

มาตรา ๒๘ ในสถาบัน ให้มีผู้อำนวยการสถาบันคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของสถาบัน

มาตรา ๒๘ ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน ประกอบด้วยผู้ว่าการสถาบันเป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยนั้นมีจำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำสถาบันแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๓๐ คณะกรรมการประจำสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางระเบียบของสถาบันด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับผิดชอบและให้ความเห็นแก่ผู้ว่าการสถาบัน

มาตรา ๓๑ ในสำนัก ให้มีผู้ว่าการสำนักคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของสำนัก

เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

มาตรา ๓๒ ให้มีคณะกรรมการประจำสำนัก ประกอบด้วย
ผู้อำนวยการสำนักเป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่ง
สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยนั้นมี
จำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำสำนักแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขา-
นาการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี
แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ซ้ำได้

มาตรา ๓๓ คณะกรรมการประจำสำนักมีอำนาจและหน้าที่
ดังนี้

(๑) วางระเบียบของสำนักด้วยความเห็นชอบของสภา
มหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร
เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่ผู้อำนวยการสำนัก

มาตรา ๓๔ ในการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ
คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

สถาบันหรือคณะกรรมการประจำสำนักให้นำมาตรา ๑๖ และ
มาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ คณาจารย์ในมหาวิทยาลัย มีดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือ
ศาสตราจารย์พิเศษ

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา ๓๖ ศาสตราจารย์พิเศษนั้นจะได้ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ที่มิได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ
ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๗ ศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดย
ไม่มีความผิดให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

มาตรา ๓๘ ศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญา
เอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจาก
มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย
รับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหา
วิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภา

มหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัย เห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโท หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรี หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดีหรือ

(๔) ได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดีเป็นพิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๕ รองศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหา

วิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัย หรือ ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย รับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่า ได้ผลดี

มาตรา ๔๐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญา เอก หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย รับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในมหา วิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภา มหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโท หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหา วิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในมหาวิทยาลัย หรือ ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย รับรอง หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง

มาตรา ๔๑ อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัยหรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

อาจารย์พิเศษนั้นอธิการบดีจะได้แต่งตั้งขึ้นประจำปีการศึกษาตามคำแนะนำของคณบดีจากบุคคลที่มีคุณวุฒิเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำ

หมวด ๓

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๒ ปริญญามีสามชั้น คือ

เอก	เรียกว่า	คุณภักดิ์	ใช้อักษรย่อ	ด.
โท	เรียกว่า	มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	ม.
ตรี	เรียกว่า	บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	บ.

มาตรา ๔๓ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชา
ที่มิได้สอนในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใดและจะใช้อักษร
ย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๔ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จ
การศึกษาระดับปริญญาตรี ได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง
หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

มาตรา ๔๕ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนด
ให้มีประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรได้
ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษา
ในสาขาวิชาใดภายหลังที่ได้รับปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้
สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดที่ยังไม่ถึงขั้น
ปริญญา

(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษา
เฉพาะวิชา

มาตรา ๔๖ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญา นั้น ๆ

มาตรา ๔๗ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาและประกาศนียบัตรก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไรให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๔๘ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนิสิตได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนิสิตของมหาวิทยาลัยโดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา

ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทำการสอนได้เพียงบางวิชา จึงจำเป็นต้องปรับปรุงเพื่อขยายวิชาการให้กว้างขวางและขยายส่วนราชการให้เหมาะสมกับวิชา